

STANOVISKO SVAZU ENERGETIKY ČESKÉ REPUBLIKY K NÁVRHU ZÁKONA, KTERÝM SE MĚNÍ NĚKTERÉ ZÁKONY V OBLASTI PŮSOBNOSTI ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Č. J.: SEČR/2026/17

Kontaktní osoba: Anna Novotná Perlínová, anna.novotna@svazenergetiky.cz

28. 4. 2026

Svaz energetiky České republiky (SEČR) se domnívá, že novela nepřiměřeně rozšiřuje pravomoci ÚOHS z tradičního ex post dozoru směrem k ex ante regulaci trhů, a to i bez porušení práva, čímž oslabuje právní jistotu a může zasahovat do základních práv (např. práva na obhajobu, soukromí či vlastnictví). Problematické jsou zejména nové neurčité pojmy, možnost strukturálních zásahů jako nucený odprodej podniků, omezení nahlížení do spisu, oslabení advokátního tajemství, rozšíření sankcí na fyzické osoby, ztráta možnosti opravného prostředku při narovnání či přístup k citlivým datům.

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

Připomínky k ČÁSTI PRVNÍ – změna zákona o ochraně hospodářské soutěže (ZOHS)

Obecné zásadní připomínky k ZOHS

Poslání ÚOHS spočívá v podpoře a ochraně hospodářské soutěže proti jejímu nedovolenému omezování¹, resp. v bdění nad nenarušeným fungováním hospodářské soutěže a v trestání soutěžitelů či orgánů veřejné správy (při výkonu veřejné moci) za jednání, které by ji mohlo narušit. Tento úkol koresponduje s tím, jak je právně definován správní dozor, tzn. že se jedná o *vrchnostenskou činnost, při které orgán veřejné správy pozoruje chování nepodřízených subjektů, hodnotí jejich chování v rámci požadavků kladených právními normami a porovnává s žádoucím chováním a pokud zjistí nesoulad mezi skutečným a žádoucím chováním, aplikuje nápravná a sankční opatření*“.

Nicméně **dosavadní tradiční ex post model dohledu nad dodržováním soutěžních pravidel je návrhem novely, který rozšiřuje působnost zákona o ochraně hospodářské soutěže, narušen, a to hned v několika rovinách**. V první řadě návrh novely zákona přidává novou „dozorovou“ pravomoc ÚOHS, kdy má tento úřad nově kontrolovat, zda nedochází k „selhávání účinné hospodářské soutěže“. Zároveň tento návrh počítá hned s několika novými instituty či nástroji, které bude moci ÚOHS pro výkon tohoto dozoru využít. Nicméně povaha některých z těchto nástrojů nasvědčuje tomu, že se nejedná o dozorovou činnost v pravém slova smyslu, ale že **bude ÚOHS na základě nové právní úpravy moci také regulatorně ex ante zasahovat do fungování trhů napříč sektory, přestože nedojde k žádnému porušení soutěžních pravidel, a to i v těch sektorech, které již svého regulátora mají**. Taktéž je narušen systematicky logický okruh adresátů těchto pravidel, jelikož **novela upravuje nový druh odpovědnosti, a to odpovědnost fyzických osob působících ve strukturách soutěžitelů**. Text návrhu novely zákona o ochraně hospodářské soutěže navíc obsahuje také několik nových neurčitých právních

¹ Zákon č. 273/1996 Sb. o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

pojmu², kdy význam těchto pojmů bude záležet na interpretaci ÚOHS, tedy mu dále ještě posílí volnost při výkonu jeho nových pravomocí. Například právě zmíněné „*dlouhodobé selhání účinné hospodářské soutěže*“, může narušovat právní jistotu adresátů zákona, neboť ze samostatného textu i přes zavedení demonstrativního výčtu možných ukazatelů nefunkčnosti trhu není ani zřejmé, jaký má daný pojem obsah a rozsah, ani unijní a národní judikatura jej nezná, viz dále. „Pole působnosti“ ÚOHS je tedy dle návrhu novely zákona značně rozšířeno, otázkou však je, zda jsou takto extenzivní pravomoci opodstatněné či nezbytné, jak zdůrazňuje důvodová zpráva ke zmíněné novele, a zda se jejich přijetím adresáti tohoto zákona nebudou pohybovat ve velmi nejistých „vodách“.

Zadruhé, **některé změny obsažené v návrhu novely ZOHS se mohou jevit jako ústavně nekonformní**. Důvodová zpráva je k ústavní konformitě návrhu novely ZOHS spíše obecná, přestože se některé změny významně promítnou do práv účastníků řízení – do práva na obhajobu nebo do práva na informační sebeurčení, či práva na soudní ochranu (viz omezení přístupu ke spisu, ztráta možnosti se bránit proti rozhodnutí ÚOHS rozkladem v případě procedury narovnání atd...) a mohou ve výsledku omezovat tyto osoby více než je proporcionální a než je tomu tak např. v oblasti trestního práva, kde je více zapotřebí mít silné vyšetřovací nástroje kvůli časté důkazní nouzi (vyšší důkazní standard), zároveň trestněprávní normy poskytují mnohem silnější právní (procesní) záruky svým adresátům. **Nejinvasivnější a ústavně nejrizikovější se zdá být možnost ÚOHS nařídit divestici neboli odprodej části podniku** v případě, kdy tento úřad nabude dojmu o přetrvávajícím selhávání trhu, který může mít fatální následky pro soutěžitele, a představovat i přes neexistenci protizákonného jednání nepřiměřený zásah do jeho práva vlastnit.³ V praxi Evropské komise dle nařízení 1/2003 zůstává přitom tento institut i po 23 letech od přijetí nařízení prakticky nevyužit.

Přestože je jedním z hlavních argumentů pro posílení pravomocí ÚOHS zájem na zajištění efektivní hospodářské soutěže, viz důvodová zpráva, **některé změny spíše nasvědčují tomu, že si ÚOHS hodlá již zdánlivě automatizované postupy dále pro sebe zjednodušit či více formalizovat na úkor adresátů tohoto zákona, než že by na těchto změnách nutně záviselo efektivní prosazování soutěžního práva**.

Primárně by přitom **měla být udržena určitá úroveň právní jistoty adresátů soutěžního zákona**, která bude velmi pravděpodobně navrhovanou novelou tohoto zákona značně oslabena. Zároveň lze mít pochybnosti i o dostatku personálních kapacit ÚOHS s náležitou erudicí ve fungování daných sektorů, které se přitom logicky soustřeďují u věcně příslušných regulátorů, a obavy ohledně hrozící kolize mezi zásahy ÚOHS do fungování regulovaných trhů a sektorů a činností přímých regulátorů.

Tato připomínka je zásadní.

---

² Zákonodárce vytváří veřejné správě prostor, aby zhodnotila, zda konkrétní situace patří do rozsahu určitého N.; současně však dbá na to, aby v zákonech byly alespoň uvedeny některé charakteristické znaky N.

³ Takové zásahy do vlastnického práva jsou právním řádem povoleny naprosto výjimečně, např. v případě vyvlastnění, kde musí ochranu vlastností převážit veřejný zájem. Zda je ochrana efektivní hospodářské soutěže před selháním tak silným veřejným zájmem, aby převážila právo na vlastnictví, pokud je právní úprava navrhované možnosti zásahu takto extenzivní, je diskutabilní.

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY K ZOHS

1. Nové nástroje ke zkoumání nefunkčnosti trhů a opatření k jejich napravení

Navrhujeme přepracovat nebo zcela vypustit z návrhu novely ZOHS.

Odůvodnění:

ÚOHS má dnes dva hlavní způsoby, jak dohlížet situaci na relevantních trzích – šetření konkrétní protisoutěžní praktiky u konkrétního soutěžitele či sektorové šetření, pokud situace na trhu naznačuje narušení hospodářské soutěže.

Nově chce ÚOHS tyto nástroje rozšířit a získat další dva – tržní sledování, a to za účelem zjištění, zda situace na relevantním trhu naznačuje narušení nebo dosud podrobně nedefinované „selhávání“ hospodářské soutěže a tržní šetření v případech, kdy bude mít podezření, že na relevantním trhu dochází k dlouhodobému selhávání účinné hospodářské soutěže.

Každý z těchto nástrojů má mít jiný účel i jiné dopady na soutěžitele, přitom se však poněkud stírají rozdíly ve výchozí situaci pro uplatnění sektorového šetření (když situace na jednotlivých trzích naznačuje, že hospodářská soutěž je narušena nebo selhává) a tržního sledování (když situace na relevantním trhu naznačuje narušení nebo selhávání hospodářské soutěže), které podporují **dojem nesystémovosti a nepřiměřené složitosti nově navrhovaných nástrojů v kontextu těch původních** namísto jejich zjednodušení. Klíčové každopádně je, že v rámci kteréhokoli z nich může ÚOHS získat informace, na jejichž základě následně zahájí řízení o přestupku. ÚOHS přitom navrhuje tyto informace vyloučit z možnosti nahlédnutí do spisu – taková změna může zásadně omezit práva soutěžitelů na obhajobu, viz dále pasáž o úpravě nahlížení do spisu.

ÚOHS v návrhu novely ZOHS znovu prosazuje uzákonit možnost vydávat opatření obecné povahy (OOP) při zjištění podrobně nedefinovaného a obtížně měřitelného „dlouhodobého selhávání hospodářské soutěže“ na relevantním trhu, a to na dobu max. 3 let s možností prodloužení, v návaznosti na zjištění získaného na základě tržního šetření. Původní návrh počítal pouze s tzv. behaviorálními opatřeními nezasahujícími do struktury trhu včetně jeho účastníků, které jsou zanechány i v současném návrhu. Nyní však v aktuálním návrhu novely ZOHS **přibyla pravomoc OOP nařídit účetní oddělení částí podniků, zakázat nebo omezit akvírovat, nebo dokonce nařídit odprodej podniku či jeho části, aniž by byly navrhnuty určité mantinely tohoto strukturálního opatření⁴.** Všechna tato opatření by dle vlastního uvážení mohl ÚOHS ukládat zejména v situacích dosud podrobně a systematicky nedefinovaného selhávání trhu, které uvedl v demonstrativním výčtu. Některé definice v daném výčtu jsou však tak široké a obecné, že by na jejich základě bylo možné uvažovat o selhání ledakterého trhu nebo sektoru, viz např. trhu, na kterém existuje omezená možnost rozvoje soutěžitelů“ nebo trhu „kde působí soutěžitele, kteří disponují značnou tržní silou a jsou vertikálně integrováni“. Dlouhodobé selhávání efektivní hospodářské soutěže ÚOHS definoval tak, že „*k němu dochází nepřetržitě po dobu alespoň 3 let nebo se vyskytuje opakovaně a v době provádění tržního šetření se nejeví jako pravděpodobné, že by do 2 let zaniklo*“, ačkoliv absentuje zdůvodnění v důvodové zprávě k novele ZOHS, z jakých úvah při zakotvení pojmu a relevantní době jeho trvání vycházel. Zároveň v novele ZOHS nejsou dořešeny některé nabízející se otázky k aplikaci OOP, ačkoliv absence jejich řešení může mít významný dopad do práv jejich budoucích adresátů. **ÚOHS dle navrhované právní úpravy bude moci prodlužovat vydaná OOP, vůči kterým se lze právně bránit pouze po omezenou dobu od jejich prvotního vydání, nicméně pro některé soutěžitele mohou začít platit až po určité době od jejich vydání, dokonce až po jejich prodloužení, kdy tito soutěžitelé nebudou mít možnost**

---

⁴ Ohledně faktického nevyužívání obdobného nástroje v praxi EK viz výše.

se vůči nim účinně bránit. Kvůli přetrvávajícím otazníkům ohledně definice a aplikace daného institutu v praxi, kdy se nenabízí možnost tyto nastíněné mezery překlenout interpretačními nástroji, navrhujeme přepracovat nebo zcela vypustit z návrhu novely ZOHS.

Tato připomínka je zásadní.

2. Místní šetření

Navrhujeme vypustit z návrhu novely ZOHS.

Odůvodnění:

Další kontroverzní změnou v novele ZOHS je návrh umožnit ÚOHS zajistit i obchodní záznamy, u kterých soutěžitel namítne ochranu důvěrnosti komunikace s advokátem. Uplatnění této ochrany se tak procesně komplikuje (pouze 2 měsíce na podání žaloby k soudu, jinak se sporné dokumenty stanou součástí spisu), ačkoliv se domníváme, že k tomu neexistuje důvod, ba právě naopak. **Paradoxem je, že je tato změna navrhována rok poté, co byla ochrana důvěrnosti komunikace s advokátem posílena novelou zákona o advokacii.** Zároveň i judikatura posiluje ochranu důvěrnosti komunikace s advokátem, kdy má být chráněna nejen komunikace k probíhajícímu nebo očekávanému šetření ale jakékoliv právní rady od externího advokáta týkající se dané záležitosti (případ Orde van Vlaamse Balies and Others v Vlaamse Regering, C-694/20).

Soutěžitelé, kteří nejednají ve dvouměsíční lhůtě, ztrácejí možnost zabránit ÚOHS ve využití těchto dokumentů bez dalšího odvolání. I když se soutěžitelé bránit budou, přibude velké množství dílčích sporů, které mohou trvat velmi dlouho, přestože otázka LPP se zdá být poměrně jasná a nesporná.

Tato připomínka je zásadní.

3. Nahlížení do spisu

Navrhujeme vypustit z návrhu novely ZOHS.

Odůvodnění:

Nahlížení do spisu je v návrhu novely ZOHS omezováno hned v několika směrech, viz výše. Jako **absolutně nepřijatelné se však jeví navrhovaná možnost znepřístupnit spis nebo jeho část z důvodu možného zmaření výkonu dozoru** podle § 20 odst. 1 písm. a) a b) (usnesení se pouze poznamená do spisu), a to až do okamžiku vydání tzv. Sdělení výhrad, tzn. těsně před fází vydání prvostupňového rozhodnutí. Zamítnutí žádosti o nahlížení odůvodněné obavou z možného ohrožení veřejného zájmu na řádném prošetření věci (zmaření dozoru) nemůže v důsledku kolize s některými základními právy dotčených subjektů obstát. Úřad již nyní disponuje nástroji, jak dostatečně chránit důvěrné informace a/nebo obchodní tajemství soutěžitelů obsažené ve spisu. **Znemožněním nahlédnutí do spisu v takovém rozsahu mohou být soutěžitelé zkracováni na svém právu na řádnou obhajobu** (čl. 40 odst. 3 LZPS) zejména v rané fázi vyšetřování, neboť se ani nemusí dozvědět, z čeho ÚOHS tyto soutěžitele podezírá, resp. z čeho takového podezření dovozuje, a při vypořádávání žádosti o informace ÚOHS tomu nemůže přizpůsobit svou obhajobu. Tímto návrhem by bylo též **nepřiměřeně omezeno právo soutěžitelů na informace a informační sebeurčení** ve smyslu čl. 10

a 17 LZPS, když by bylo dotčeným subjektům znemožněno po významnou dobu až do okamžiku Sdělení výhrad, do kterého je dokazování soustředěno, seznámit se s informacemi, které o nich zřejmě ÚOHS ve spisu uchovává. Proto navrhujeme zcela vypustit navrhované omezení nahlížení do spisu.

Tato připomínka je zásadní.

4. Správní trestání fyzických osob (FO)

Navrhujeme vypustit z návrhu novely ZOHS.

Odůvodnění:

Primárním účelem zařazení správního trestání FO má být podle důvodové zprávy k návrhu novely ZOHS posílení účinnosti programu shovívavosti (leniency) ÚOHS, jehož využívání stagnuje, stejně jako v případě Evropské komise (EK) a řady dalších soutěžních úřadů. FO vystavené hrozbě správního postihu v podobě zákazu činnosti a pokuty mají být novelou motivovány k častějšímu odhalování zakázaných protisoutěžních dohod výměnou za upuštění od správního postihu na základě leniency programu ÚOHS. Jak přitom vyplývá z dlouhodobé odborné diskuse za účasti EK a soutěžních úřadů EU, pravou příčinou poklesu využívání leniency programů je implementace legislativy EU pro posílení vymáhání náhrady škody způsobené porušením soutěžního práva, která dostatečně nechrání oznamovatele zakázaných dohod/žadatele o shovívavost před tímto vymáháním.

Problematika ochrany hospodářské soutěže má v českém právním řádu jistě interdisciplinární přesah a ZOHS není jediným právním předpisem reagujícím na porušení soutěžního práva. Vícekolejný systém trestání porušení soutěžního práva existuje ve vztahu k právníkům osobám, kde doposud není jednoznačně vyjasněna hranice mezi tím, co je přestupkem a co trestným činem u některých typů protisoutěžního jednání (zejména dohod ve veřejném zadávání aneb dohod bid rigging - § 3/1 ZOHS vs § 256 a 257 TZ), což do jisté míry brání i efektivitě postihování takového jednání. Proto zavést vícekolénné trestání porušení soutěžních pravidel u nepodnikající FO, které nejsou primárním adresátem soutěžních norem a na které již nyní v této souvislosti dopadají sankce v rovině trestněprávní, případně pracovněprávní a soukromoprávní (ZOK a odpovědnost za péči řádného hospodáře), které se nemusí doplňovat, ale naopak si konkurovat, budí přinejmenším obavy z téhož (nikoliv kýženého) efektu. Zavedení tohoto nového typu sankce naopak problémem může značně prohloubit, jak je výše naznačeno, kdy **neúměrné množství hrozících sankcí ať již PO, nebo osobám v jejich vedení nemusí zaručit účinné odstrašení**. V důvodové zprávě, která je spíše strohá na konkrétní důvody k předkládanému návrhu zavedení správní sankce FO, je postrádáno také bližší srovnání s obdobnými duálními sankčními systémy fungujícími v jiných členských státech EU a analýza jejich efektivnosti (i z hlediska aplikace leniency programu) po zavedení správní sankce zákazu činnosti pro FO „vedle“ trestu odnětí svobody ukládaného v trestním řízení.

Nová právní úprava správního trestání FO sebou přináší mnoho nevyjasněných hmotněprávních a procesních otázek, kdy tyto mezery nelze překlenout výkladem dané normy. Pokud jde o okruh možných pachatelů, dle navrhovaného ustanovení bude moci ÚOHS trestat zaměstnance soutěžitelů, zejména manažery, kteří uzavírají zakázané dohody, ale také organizátory, návodce a pomocníky. Nicméně **na rozdíl od trestního práva nejsou těmto osobám zákonem o ochraně hospodářské soutěže poskytovány dostatečné procesní záruky**, přestože se v případě komentovaného ustanovení jedná o kvazitrestní právní úpravu počítající se sankcemi srovnatelnými s tresty dle TZ. Tato extenzivní

definice potenciálních (spolu)pachatelů navrhovaného přestupku tedy zahrnuje i řadové zaměstnance včetně např. sekretářek, které se v extrémním případě mohou dopustit nepřímo úmyslně přestupku plněním svých pracovních povinností.

Není ani dostatečně ošetřena otázka protichůdnosti individuálních zájmů soutěžitelů – PO a jejich zaměstnanců, kteří mají být pravděpodobně souběžně postihováni se společností, např. v případě leniency žádostí, které v případě podání žádosti ze strany PO jsou chráněni i její zaměstnanci, v opačném případě je chráněna pouze FO; v případě nahlížení do spisu či výkonu práv a povinností při místních šetření, zejména s ohledem na právo na obhajobu a zákaz sebeobviňování atd.

Dále k návrhu podotýkáme, že účinnějšího využívání leniency programu zjevně nebylo dosaženo ani provedenými změnami v soft law ÚOHS, které zaručovalo fyzickým osobám ve vedení společností provázanost s trestním řízením, ve kterém jim hrozí za porušení § 248a TZ uložení nejcitelnější sankce, a to trestu odnětí svobody (viz bod č. 52 leniency programu). Ani tato snaha nepřispěla k větší efektivitě leniency programu a prokazatelně nezvýšila počet žádostí o tento program, proto nelze pravděpodobně očekávat, že zavedení dalšího druhu sankce v rovině správní zájem o leniency program zvýší.

Pro přijetí ustanovení je v důvodové zprávě k předkládané novele argumentováno minimální aplikací § 248 alinea druhá TZ (promile případů ročně) a z praxe dovozováno, že fyzické osoby fakticky uzavírající nebo napomáhající uzavření zakázaných dohod zůstávají nepotrestány kvůli chybějící správně právní úpravě jejich trestání. Domněnka o této mezeře v trestání, která by měla být vykryta právě tímto novým přestupkem a sankcemi za jeho spáchání, je ovšem do jisté míry zavádějící a nekorespondující s realitou. ÚOHS je v evropském měřítku co do počtu případů odhalených zakázaných dohod jedním z neaktivnějších soutěžních orgánů. Nicméně je zapotřebí typy protisoutěžních dohod rozlišovat a zohlednit, kolik procent případů tvoří v praxi ÚOHS dohody bid rigging (viz výroční zprávy ÚOHS), za něž jsou FO ze strany OČTŘ již trestány nikoliv podle obecné skutkové podstaty § 248 alinea druhá TZ, nýbrž pro spáchání trestných činů dle § 256 a § 257 TZ, které jsou ke zmíněnému § 248 TZ ve vztahu speciality.

Pro všechny tyto a další důvody a absenci hlubšího zdůvodnění navrhované právní úpravy zavedení sankce pro FO, která může systematickostí trestů za protisoutěžní jednání, konkrétně horizontálních zakázaných dohod, ještě více narušit, navrhujeme novelizační body týkající se trestání správních přestupků fyzických osob vypustit. **Nová úprava zavedení sankce FO dle nás neřeší stávající problémy a důvody nefunkčnosti leniency programu popsané výše, naopak je může ještě více prohloubit tím, že bude daná oblast přeregulovaná, respektive tato právní úprava neprovázaná a nesystematická.**

Navrhujeme proto, obdobně jako např. německý soutěžní úřad – Bundeskartellamt, zaměřit se na řešení výše uvedené jasně identifikované skutečné příčiny zaostávání odhalování zakázaných dohod v rámci leniency programu (např. zřízením fondu pro náhradu škody zákazníkům žadatele o leniency z prostředků vybraných jako pokuta ve správním řízení), a neusilovat o řešení daného problému rozšiřováním odpovědnosti fyzických osob.

Tato připomínka je zásadní.

5. Procedura narovnání a ztráta možnosti podat rozklad

Navrhujeme vypustit z návrhu novely ZOHS.

Odůvodnění:

Návrh novely ZOHS omezuje účastníky řízení v možnosti podat rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí ÚOHS, pokud požádají o narovnání a budou chtít získat výhody s tímto procesem spojené. Domníváme se, že se ÚOHS při změnách podmínek pro splnění procedury narovnání inspiroval v právní úpravě trestního institutu dohody o vině a trestu mezi obviněným a státním zástupcem §175a a násl. TŘ, proti které se po jejím schválení nelze (až na výjimky) odvolat. Nicméně dohoda o vině a trestu musí být schválena soudem, který ji může hned na základě několika zákonných důvodů odmítnout schválit. Zároveň není vyloučeno v trestní řízení podat proti schválené dohodě o vině a trestu dovolání. V případě nové úpravy narovnání v novele ZOHS je ztráta možnosti podat rozklad a v důsledku toho i možnosti se bránit žalobou u správních soudů automatickým důsledkem pro narovnávacího se účastníka řízení. Takto navržená právní úprava je nepřiměřeně přísná sledovanému účelu a jeví se být v rozporu s právem na soudní ochranu, jelikož je soudní přezkum je pro účastníka řízení zcela vyloučen (na rozdíl od právní úpravy dohody o vině a trestu). Proto navrhujeme tuto změnu z novely ZOHS zcela vypustit.

Tato připomínka je zásadní.

6. Poskytnutí provozních a lokalizačních údajů z veřejné komunikační sítě

Navrhujeme vypustit z návrhu novely ZOHS.

Odůvodnění:

Opakovaně navrhovaná úprava, kterou se ve stejném znění ÚOHS snažil prosadit již dříve, umožňující tomuto úřadu vyžadovat od provozovatelů veřejných komunikačních sítí a služeb provozní a lokalizační údaje představuje **nepřiměřený zásah do práv na ochranu soukromí a osobních údajů soutěžitelů, respektive jejich zástupců, neboť se týká údajů svou povahou vysoce citlivých** (informace o předchozích kontaktech či setkávání konkrétních osob). Tyto informace zahrnují nejen údaje vedoucí ke zjištění data, času, způsobu a doby trvání komunikace, ale v širším slova smyslu např. i „teplotní mapy“, tj. grafické znázornění údajů za použití barev k naznačení přítomnosti osob v určité lokalitě, sekvenci, frekvenci nebo vzorce komunikace. Dle závěrů nálezu ÚS sp. zn. Pl. ÚS 45/17 vyplývá, že cíle shromažďování provozních a lokalizačních údajů a jejich následného využití pro odhalování vybrané trestné činnosti, pátrání po osobách pohřešovaných či ztracených, pro boj s terorismem, činnost zpravodajských služeb a pro dohled nad kapitálovým trhem (cit.): „... sledují silný veřejný zájem (ochrana bezpečnosti a zdraví obyvatel, ekonomických zájmů státu) a jako takové je lze označit za legitimní. Otázkou tedy je, zda cíle sledované ÚOHS vyhoví tomuto testu proporcionality. Daná právní úprava však jednoznačně nevyhovuje z hlediska nastavení mantinelů „přiměřenosti“ přístupu ÚOHS k provozním a lokalizačním údajům, tzn. z hlediska možného přístupu k nim již v rámci předběžného šetření (tj. za účelem potvrzení/vyvrácení „důvodného podezření“), nebo až ve správním řízení (k prokázání či vyvrácení „důvodného podezření“, které vedlo k zahájení správního řízení, ale bylo založeno jinými podklady než provozními a lokalizačními údaji). Návrh počítá s tím, že dané údaje bude moci ÚOHS využít „k objasnění skutečností důležitých pro odhalení přestupku podle tohoto zákona, či odhalení porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, včetně jeho pachatele...“. Nicméně dle trestněprávních předpisů je takový nástroj pro OČTŘ v trestní řízení dovolen jen ve vztahu k § 248 TZ, tedy pro účely trestání horizontálních kartelových dohod. Paradoxem může být, že ÚOHS získá přístup k provozním a lokalizačním údajům ohledně protisoutěžního jednání dle ZOHS, jehož

společenská škodlivost nedosahuje kvalifikaci takového jednání jako závažného trestného činu a ohledně něž by tedy OČTŘ možnost provozní a lokalizační údaje získat neměly. Znovu se tedy setkáváme v novele ZOHS s požadavkem na posílení pravomocí, které nesvědčí ani OČTŘ v trestním řízení, ačkoliv trestní právo poskytuje mnohem silnější záruky pro potenciální pachatele pro zachování jejich základních (procesních) práv a zároveň si trestní právo zaslouží spíše ty nejefektivnější vyšetřovací nástroje kvůli časté důkazní nouzi vyššímu důkaznímu standardu oproti správnímu trestání u ÚOHS. Na základě výše uvedeného navrhuje toto navržené ustanovení z novely ZOHS zcela vypustit.

Tato připomínka je zásadní.

7. Call-in model

Navrhujeme vypustit z návrhu novely ZOHS.

Odůvodnění:

Call-in model je novým nástrojem, jehož cílem je kontrola ÚOHS nad spojeními, která by mohla narušovat hospodářskou soutěž, avšak kvůli nesplnění dosavadních obratových kritérií by nemusela být ÚOHS ohlašována. Dle důvodové zprávy k takovým spojení dochází zejména na rychle se rozvíjejících trzích, kde tzv. killer acquisitions hrozí zničením konkurence velkými soutěžiteli již v zárodku. Samotná novela však konkrétně nspecifikuje jednotlivé parametry, které budou brány v potaz v případě posouzení daného spojení jako vhodného k předvolání k posouzení. Novela zároveň nastavuje obratová kritéria, která mohou být splněna už jen nabývajícím soutěžitelem při nulovém obratu cílové společnosti. Soutěžitelé mají možnost předložit spojení k posouzení z vlastní iniciativy, navzdory akvizicím nejspíše typicky malých cílových společností nemohou využít zjednodušený dotazník pro zkrácené posouzení a musejí zaplatit správní poplatek ve výši 300 tisíc Kč.

Vzhledem k výše uvedeným aspektům oslabujícím právní jistotu a zvyšujícím finanční i administrativní zátěž stran v podstatě všech zamýšlených spojení dosud nepodléhajících oznámení ÚOHS navrhuje nástroj v navrhované podobě neaplikovat. V opačném případě se jako nezbytná jeví jeho aplikace pouze na úzce vymezené situace ohrožení hospodářské soutěže hrozící např. zmařením uvedení na trh nové technologie či výrobku. Doplněna by měla být individuální (obratová) notifikační kritéria pro cílové společnosti, aby se zvýšila jejich právní jistota a byly na vyloučeny zásahy do transakcí bez soutěžního významu. Mělo by být povoleno použití zjednodušeného řízení i u dobrovolných notifikací podprahových spojení a správní poplatek u dobrovolných notifikací by měl být zrušen.

Tato připomínka je zásadní.

8. Sankce za maření místního šetření

Navrhujeme vypustit z návrhu novely ZOHS.

Odůvodnění:

ÚOHS v souvislosti s problematikou místního šetření (MŠ) navrhuje razantní zvýšení maximální hranice sankcí za neposkytnutí součinnosti/ maření tohoto šetření, a to z 1 % na 5 % z (čistého) obratu

soutěžitele za poslední ukončené účetní období. Jde o zcela **nepřiměřené až drakonické sankce, které absolutně neodrážejí závažnost takového přestupku**, ke kterému může dojít i nedopatřením na straně šetřeného soutěžitele nebo excesem jeho zaměstnance. V kontrastu s tímto navýšením sankce za maření MŠ je nutné si uvědomit, že za prokázané protisoutěžní jednání lze uložit sankci max. do 10 % z čistého obrátu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období. Proto navrhuje ponechat původní maximální hranici pokuty za maření MŠ/neposkytnutí součinnosti při MŠ.

Tato připomínka je zásadní.

Připomínky k ČÁSTI TŘINÁCTÉ – změna zákona o zadávání veřejných zakázek (ZZVZ)

9. K novému § 224a – zavedení nového Registru veřejných zakázek

Požadujeme předložení tezí prováděcí vyhlášky.

Odůvodnění:

Zavedení Registru veřejných zakázek nerozporujeme, zadavatelé by však již v této fázi legislativního procesu měli vědět, jaká data budou zveřejňována.

Tato připomínka je zásadní.

10. K nové výši kauce

Souhlasíme, aby byla výše kauce rozdělena, ale navrhuje, **aby se zvýšila ta část kauce, která se platí při podání návrhu, a to na tu původní hodnotu před novelizací.**

Návrh § znění navrhovaných úprav:

§ 255 ZZVZ:

(1) Ve lhůtě pro doručení návrhu je navrhovatel povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši **0,7 1 %** z vyměřovacího základu kauce, nejméně však ve výši ~~35 000~~ **50 000 Kč**, nejvýše ve výši ~~7 000 000~~ **10 000 000 Kč**.

(4) Je-li veřejná zakázka rozdělena na části, stanoví se vyměřovací základ kauce ve vztahu ke každé části samostatně; kauce ve vztahu ke všem částem, kterých se návrh týká, však činí nejvýše

a) ~~7 000 000~~ **10 000 000 Kč**, jde-li o podání návrhu, a

b) **3 000 000 Kč**, jde-li o podání rozkladu.

(5) Nelze-li stanovit vyměřovací základ kauce, je navrhovatel povinen složit kauci ve výši ~~70 000~~ **100 000 Kč** s podáním návrhu a **30 000 Kč** s podáním rozkladu; je-li veřejná zakázka rozdělena na části, postupuje se obdobně podle odstavce 4.

(6) V případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy je navrhovatel povinen složit kauci ve výši ~~140 000~~ **200 000 Kč** s podáním návrhu a **60 000 Kč** s podáním rozkladu.

§ 257 ZZVZ:

Zastavení řízení

Úřad zahájené řízení usnesením také zastaví, jestliže

n) navrhovatel nesložil na účet Úřadu ve lhůtě pro doručení návrhu žádnou kauci nebo ji složil v částce nižší než ~~35 000~~ **50 000** Kč.

Odůvodnění:

Obecně návrh úpravy kauce vítáme. Rozdělením původní výše kauce v poměru 70:30 na 70 % původní výše při podání návrhu a následně 30 % původní výše při podání rozkladu **de facto došlo ke snížení této kauce právě při podání návrhu na přezkumu na ÚOHS, a to právě o těch 30 % původních částek.** Máme obavu, že se zvýší množství návrhů na přezkum, protože už nebude tak vysoká výše kauce, která některé dodavatele v současné době odrazovala od podání spekulativních návrhů na přezkum. Proto navrhujeme, aby sice byla výše kauce rozdělena tak, jak navrhuje novela, ale **aby se zvýšila ta část kauce, která se platí při podání návrhu, a to na tu původní hodnotu před novelizací.** Uvedená úprava by se konkrétně promítla takto: § 255 odst. 1 ZZVZ: 1 % a 10 mil. Kč, nejméně 50 tis. Kč, § 255 odst. 4 písm. a) 10 mil. Kč, § 255 odst. 5 100 tis. Kč s podáním návrhu a 30 tis. Kč s podáním rozkladu, § 255 odst. 6 200 tis. Kč s podáním návrhu a 60 tis. Kč s podáním rozkladu a v § 257 písm. n) 50 tis. Kč.

Tato připomínka je zásadní.

Připomínky k ZZVZ nad rámec návrhu

11. K § 141 odst. 3 ZZVZ

Navrhujeme následující úpravu:

(3) Lhůta pro podání nabídek nesmí být kratší než 10 dnů od odeslání výzvy k podání nabídek. Zadavatel podle § 4 odst. 1 písm. c) až e) a zadavatel podle § 4 odst. 3 může na základě písemného souhlasu všech dodavatelů zařazených do dynamického nákupního systému nebo do jeho příslušné kategorie tuto lhůtu zkrátit.

Odůvodnění:

Navrhujeme doplnit tučně uvedený text do § 141 odst. 3 ZZVZ, aby možnost zkrácení lhůty pro podání nabídek v dynamickém nákupním systému na základě dohody se všemi dodavateli zařazenými do dynamického nákupního systému nebo do jeho příslušné kategorie, nebyla vázána výhradně na definici veřejného zadavatele (přesněji kategorie veřejného zadavatele dle § 4 odst. 1 písm. c) až e) ZZVZ), ale aby se explicitně vztahovala i na zadavatele zadávajícího sektorovou veřejnou zakázku, který není veřejným zadavatelem, tedy i na zadavatele ve smyslu § 4 odst. 3 ZZVZ, resp. § 151 odst. 2 ZZVZ.

Domníváme se, že uvedený legislativní stav není záměrný, ale je výsledkem nesprávné transpozice sektorové směrnice do zákona, kde při formulaci daného ustanovení bylo vycházeno výhradně z textu klasické směrnice (čl. 28 odst. 4: „*Členské státy mohou stanovit, že všichni veřejní zadavatelé na nižší úrovni nebo některé jejich kategorie mohou stanovit lhůtu pro podání nabídek vzájemnou dohodou mezi veřejným zadavatelem a vybranými zájemci za předpokladu, že všem vybraným zájemcům je pro vypracování a podání jejich nabídek poskytnuta stejná lhůta. Není-li dosaženo dohody o lhůtě pro podání nabídek, činí lhůta alespoň deset dnů ode dne, kdy byla odeslána výzva k podání nabídky.*“), nikoliv však odpovídajícího textu sektorové směrnice (čl. 52 odst. 2 písm. b): „*minimální lhůta pro podání nabídek je alespoň 10 dnů ode dne, kdy byla odeslána výzva k podání nabídky. Použije se čl. 46*

odst. 2 druhý a třetí pododstavec.“ ve spojení s čl. 46 odst. 2 třetí pododstavec: „Není-li dosaženo dohody o lhůtě pro podání nabídek, činí lhůta alespoň deset dnů ode dne, kdy byla výzva k podání nabídky odeslána.“).

Sektorová směrnice tedy ve vztahu k možnosti zkrácení lhůty pro podání nabídek dohodou s dodavatelem nerozlišuje, zda je zadavatel zadávající sektorovou veřejnou zakázku zároveň veřejným zadavatelem, nebo zda jde o subjekt, který nenaplnuje definici veřejného zadavatele. Česká právní úprava v § 141 odst. 3 ZZVZ je tedy v tomto ohledu restriktivnější než směrnice a diskriminuje část zadavatelů sektorových veřejných zakázek na základě jejich právní povahy, což směrnice nepředvídá.

Zároveň poukážeme na skutečnost, že de facto totožná úprava je obsažena v § 163 odst. 3 ZZVZ, dle kterého je možné na základě dohody s účastníky zadávacího řízení zkrátit na méně než 10 dnů lhůtu pro podání nabídek v užším řízení, nebo předběžných nabídek v jednacím řízení s uveřejněním. Tato možnost je garantována jakémukoliv zadavateli zadávajícímu sektorovou veřejnou zakázku, tedy nejen veřejnému zadavateli dle § 4 odst. 1 písm. c) až e) ZZVZ. Uvedené též potvrzuje, že s největší pravděpodobností neexistuje žádný věcný důvod, proč by zkrácení lhůty pro podání nabídek v dynamickém nákupním systému na základě dohody mělo být některým kategoriím zadavatelů zadávajících sektorové veřejné zakázky zapovězeno.

Tato připomínka je zásadní.

12. K § 163 odst. 3 ZZVZ:

Navrhujeme následující úpravu:

(3) Nedohodne-li se zadavatel s účastníky zadávacího řízení podle odstavce 2, nesmí být lhůta pro podání nabídek **v užším řízení** nebo předběžných nabídek **v jednacím řízení s uveřejněním** kratší než 10 dnů ode dne odeslání výzvy k podání nabídek **nebo předběžných nabídek**.

Odůvodnění:

Navrhujeme doplnit tučně uvedený text do § 163 odst. 3 ZZVZ za účelem odstranění legislativní chyby. Důvodem je, že odst. 3 navazuje na odst. 2. V odst. 2 se nejprve stanovuje možnost dohodnout se s účastníky řízení na lhůtě pro podání „nabídek v užším řízení“ nebo „předběžných nabídek v JŘSU“. V odst. 3 je pak stanoveno, že bez dohody nesmí být tato lhůta kratší než 10 dnů. Z odst. 3 se však již vytratilo to spojení s typem řízení. Stále by mělo být stanoveno, že se jedná o lhůtu pro podání nabídek „v užším řízení“ nebo předběžných nabídek „v JŘSU“ a **zejména** je nesprávně stanoven okamžik, který pro předběžné nabídky nutně musí běžet od odeslání výzvy k podání předběžných nabídek (v odst. 3 je však pouze stanoveno, že lhůta nesmí být kratší než 10 dnů od odeslání výzvy k podání nabídek, což je však situace použitelná pouze v užším řízení, nikoliv však již v JŘSU).

Tato připomínka je zásadní.

13. K § 251

Úřad návrh odmítne, je-li zjevně nedůvodný nebo sleduje zneužití práva na přezkum.

Odůvodnění:

Navrhujeme doplnit nový důvod s cílem omezit šikanózní návrhy blokující zadávací řízení.

Zadavateli musí být umožněno vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí, včetně podkladů doplněných v průběhu řízení, a to v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů.

Odůvodnění:

Navrhujeme doplnit procesní práva zadavatelů, která zajišťují rovnost účastníků řízení.

Navrhovatel je povinen označit důkazy k prokázání svých tvrzení, neunesení důkazního břemene jde k jeho tíži.

Odůvodnění:

Navrhujeme vyjasnit procesní odpovědnosti navrhovatele.

Tato připomínka je zásadní.

14. K § 263 odst. 1

Navrhujeme doplnit na konec odst. 1 větu:

Úřad uloží nápravné opatření přiměřené povaze a závažnosti porušení, zrušení zadávacího řízení použije pouze tehdy, nelze-li dosáhnout nápravy jiným způsobem.

Odůvodnění:

Navrhujeme zavést proporcionalitu nápravných opatření.

Tato připomínka je zásadní.